

Hazugság, sajtó a neved?

2011 augusztus 12. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A Magyar Nemzet múlt pénteki számában Paul Lendvainak, a honi kommunista titkosszolgálatnál Cole Michael fed?néven vezetett 336 oldalas dossziéjából szemezget. A Népszabadság még aznap szükségét érzi Lendvai védelmére kelni, csak éppen egy füllentés-gyanús állítással.

A Lendvai-saga, különös tekintettel az uborkaszezonra, a jelek szerint folytatódik, és annak megállapításához sem szükséges különösebb jóstehetség, hogy véget egyhamar ugyan nem ér.

Utóbbira biztosítékul szolgál egyfelől a magát a múlt nyugat első számú Kelet-Európa szakértőjévé kinézt Lendvai már-már irreális Orbán-ellenessége, az erről tanúskodó, nap-nap után megjelenő, és a miniszterelnökkel együtt szükségszerűen a kétharmados többséget biztosító magyar szavazót is alázó írásai.

Bizonyos muníciót biztosít ugyanakkor a magukat joggal vérig sértve érző megtámadottaknak Lendvai legalábbis kacskaringósnak mondható életútja, az életpályát így vagy úgy, de tagadhatatlanul át- és átszövő, megannyi titkosszolgálati szál.

Mert azért még az olyan nagyon sok kanyargós életutat látott egykori kommunista tömbben is figyelemre méltó az az ív, amit az 1947-ben a Szocialista Fiatalok című lapnál kezdő, a Rákosista sajtó csúcsait meghódító újságíró pályája immár nyugati sikerei nyomán hajdani elvtársai körébe a minap megtérni látszódnak leírta. Ráadásul ott van még mindehhez Bécsbe történt emigrációjának szokatlan időpontja, annak eredménye is.

Lendvai ugyanis eddig még nem cáfolta hírek szerint tollal vett részt az „ellenforradalom” leverésében, közelebbre az eseményeket kommunista szemzőből bemutató, Kádár-féle fehér könyv első kötetének összeállításában. Hogy majd mindezek után, külső szemlélő számára nehezen elmagyarázható módon éppen 1957-ben kérjen - és kapjon - politikai menedékjogot Bécsben, zsurnaliszta pályáját megfelelő tapasztalatok, kapcsolatok birtokában Kelet-Európa szakértőként építve újra.

Márpedig e státusz elengedhetetlen kelléke a megfelelő számú és minőségű keleti hírforrás, amelyek lelőhelye, lássunk csodát, éppen a különféle titkosszolgálatok legfőbb vadászterületével esik egybe.

Vagyis Lendvainak, s fogadatlan(?) prókátorainak a Népszabadságnál, már csak a szavahihetőség okán sem kellene oly hevesen tiltakozni a nyilvánvaló tény ellen, hogy a külpolitikai szakértőségnek igenis része lehet valamely titkosszolgálati munkakapcsolat. Amely utóbbi fenntartóját pedig kizárólag és csakis az ily módon szerzett lehetőségek hasznosításának módja, munkálkodásának eredményei minősítenek és nem más.

Legyen hát végre vége az ügynök-szerecsen leleplezésnek éppúgy, mint mosdatásnak, és az egyes személyeket konkrét, bizonyított tetteik alapján ítéljük meg inkább, mint sem parttalanul engedve utat személyes szimpátiáinknak, ellenszenvünknek.

Továbbá, ha lehet, kedves kollégák, tartózkodjunk a füllentéstől is mindeközben, mert miként azt az alábbi példa is igazolja, a hazug újságírót bizony hamarabb utoléri, mint a titkos ügynököt.

Idézet a Magyar Nemzetet vádoló pénteki Népszabadságból:

„Magyarországról és a szocialista tábor többi országairól ellenséges hangú cikkeket írt. Ezért 1965 nyarán végleg megszakítottuk vele a kapcsolatot, tiltó-névjegyzékbe vettük és kértük a többi szocialista országot, hogy ne adjanak beutazási vízumot Cole Michaelnek. Valamennyi szocialista ország kérésünknek eleget tett. Ez utóbbit a Magyar Nemzet cikke nem tartalmazza.”

Ehhez képest az ominózus írás a Magyar Nemzetben:

„A bolgár titkosszolgálat jelezte a magyarnak, hogy Lendvai lejárató cikket jelentetett meg a bolgár népköztársaságról (sic!). Ezek után Kádár politikai rend?rsége jelezte a szocialista országoknak, hogy ne engedjék be Lendvait, ne adjanak neki vízumot. Ezért 1965 májusában Lendvai az egész béketáborban tiltó névjegyzékre került. Cole Michael anyagát lezárták 309 oldallal.”

Michnai Attila, hetivalasz.hu

Ajánló